

ROMANIA
CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. /2006 DECIZIE NR. /R-C

Ședința publică din 22 Iunie 2007

Curtea compusă din:

Președinte: (), președinte secție
(), judecător
(), judecător
(), grefier

*Procedura legală.
Nu s-a înregistrat! Aluția!
Comunicati tuturor
serviciilor interesat.
06.07.07*

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea. str. General magheru, nr.17, împotriva sentinței /CAF din 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția comercială și contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. /2006.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta-pârâtă DGFP Vâlcea prin consilier jr. în baza delegației de la dosar și intimata- reclamantă SC 2001 SRL Rm.Vâlcea prin administrator și avocat în baza împuternicirii avocațiale de la dosar.

Procedura legal îndeplinită.
Recursul este scutit de plata taxei de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care: Reprezentanții părților, având pe rând cuvântul, arată că nu mai au cereri de formulat.

Constatându-se recursul în stare de judecată, s-a acordat cuvântul asupra lui.

Reprezentanta recurentei- pârâte DGFP Vâlcea, având cuvântul, solicită admiterea recursului, modificarea sentinței și pe fond respingerea acțiunii pentru motivele invocate în scris și susținute oral în ședința publică.

Avocat, având cuvântul pentru intimata- reclamantă SC 2001 SRL, solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței pronunțate ca fiind legală și temeinică, cu cheltuieli de judecată.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată:

La data de 01.05.2006, reclamanta SC „... SRL” SRL
 h. Vâlcea a investit Tribunalul Vâlcea cu acțiunea privind anularea deciziei
 nr. 17.03.2006, emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice
 Vâlcea, cu privire la stabilirea TVA de plata suplimentar și a accesoriilor, în
 sumă de ... lei.

În motivare, reclamanta susține că pârâta i-a respins în mod
 ilegal contestația formulată împotriva procesului verbal din data de
 01.05.2006.

În concret, susține că s-au aplicat texte de lege în mod greșit, în
 ceea ce privește colectarea TVA, pentru lucrări realizate în perioada
 01.12.2004 – 30.06.2006 și tot în mod greșit, a fost apreciată ponderea valorii
 materialelor încorporate în lucrarea imobiliară, în totalul prețului negociat. Nu
 au fost făcute aprecieri corecte nici cu privire la volumul total și valoarea
 lucrărilor ce urmau a fi executate în cadrul contractului de antrepriză din data
 de 11.11.2004. Pârâta a concluzionat greșit, că nu a optat în termenul legal
 pentru exigibilitate TVA.

Precizează că beneficiarul lucrărilor, nu i-a decontat serviciile
 executate și că dispozițiile legale privind colectarea TVA, nu pot fi aplicate.
 De asemenea, arată că a făcut declarația de opțiune, la data de 03.03.2005,
 ându-i restituită suma de 26.845 lei, cu titlu de TVA, la data de 03.03.2005,
 pentru perioada 11.11.2004 – 31.12.2004, precum și suma de 17736 lei,
 pentru perioada 01.05.2005 – 30.06.2005.

Pârâta a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii, cu
 motivarea, că reclamanta a efectuat lucrările de construcție în baza unui
 contract de antrepriză imperfect și neavând menționat prețul, nu se poate
 determina valoarea bunurilor încorporate în lucrarea imobiliară. Pe de altă
 parte, reclamanta nu a optat în termenul legal pentru exigibilitatea TVA la
 data livrării bunului, nefiind aplicabile prevederile art.134 alin.6 din Legea
 nr. 571/2003.

Prin Sentința nr. 355/CAF/17.04.2007, Tribunalul Vâlcea a admis
 acțiunea formulată de către reclamantă și a dispus anularea deciziei
 nr. 17.03.2006.

În considerente, a reținut că reclamanta a încheiat un contract de
 antrepriză, prin care s-a obligat să execute lucrările de construcție ale unui
 imobil și pe terenul proprietatea numitului ... George, cu finalizare la
 data de 15.08.2005, obligându-se să execute lucrările la preț de deviz, stabilit
 în raport cu costul materialelor și a manoperei pentru fiecare fază de execuție
 în parte, potrivit situațiilor de lucrări și a celorlalte documente de plată
 prezentate de antreprenor.

S-a mai stabilit, ca plata să se efectueze după încheierea și
 recepționarea lucrărilor de construcție, iar devizul să se constituie anexă a
 contractului respectiv.

La data de 11.2004, beneficiarul lucrării, a obținut autorizația de construire, cu durata de execuție a lucrărilor de 24 de luni, aceasta fiind emisă de Primăria Comunei Bujoreni, județul Vâlcea.

La data de 21.07.2005, părțile au încheiat un act adițional, prin convenind prelungirea duratei de execuție a imobilului până la data de 31.12.2005, iar la data 30.09.2005, a intervenit un alt act adițional, prin care termenul „la cheie”, se înlocuiește cu „lucrări de evacuare”, tencuieli interioare și exterioare, instalații sanitare interioare „pardoseli”, gresie și parchet laminat, uși interioare și canalizare”. A depus declarația de opțiune la data de 03.2005.

La cererea reclamantei, i-au fost restituite sumele de 66.845 lei și 16.736 lei, cu titlu de TVA, pentru perioadele 11.2004 - 31.12.2004 și 01.01.2005 - 30.06.2005.

A urmat o reverificare din partea pârâtei, și s-a ajuns la concluzia, că opțiunea nu a fost depusă în termen, iar ponderea bunurilor mobile încorporate în construcție, nu depășește procentul de 50% din devizul total, calculându-se TVA în sumă de 30.000 lei și accesorii la situațiile de plată întocmite pe perioadele 01.11.2004 - 31.12.2004 și 01.01.2005 - 30.06.2005, potrivit raportului de inspecție fiscală din data de 17.01.2006 și a deciziei de impunere nr. 227/17.01.2006.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație, aceasta fiind respinsă prin Decizia nr. 20/17.03.2006, pe motiv că în autorizația de construire, nu a fost înscrisă valoarea lucrărilor și instalațiilor din devizul general, valoarea contractelor fiind stabilită la preț de deviz, fără a cuprinde totalitatea operațiunilor menționate în actul adițional, încheiat la data de 30.09.2006 la contractul de antrepriză, fără a se putea stabili cu exactitate prețul negociat de cele două părți, nici ponderea pe care o au bunurile mobile încorporate în lucrarea imobiliară și considerând că opțiunea reclamantei care a fost depusă la data de 03.2005, ulterior solicitării rambursării TVA, aferentă lunii decembrie 2004, nu se încadrează în prevederile art.134 alin.6 din Legea nr.571/2003.

Din actele și concluziile raportului de expertiză, instanța a reținut, că lucrările de construire s-au desfășurat în baza contractului de antrepriză încheiat la data de 13.11.2004, prin care antreprenorul s-a obligat să execute și să predea la cheie cu materialele proprii o locuință compusă din două apartamente, lucrările executându-se la preț de deviz, stabilit în raport de costul materialelor și al manoperei, pentru fiecare fază de execuție în parte potrivit situației de lucrări, plata urmând a se face după încheierea recepționării lucrărilor, prin ordin de plată sau numerar.

La data de 04.03.2006, reclamanta a comunicat pârâtei opțiune potrivit căreia, exigibilitatea TVA, să intervină la data livrării bunului mob

Din analiza acestor critici, prin raportare la probatoriul administrat și la dispozițiile art.304¹ Cod pr.civilă, instanța apreciază recursul ca fiind nefondat, după cum se va relata în considerentele ce vor urma.

Astfel, instanța de fond, a preluat concluziile raportului de expertiză în mod corect, deoarece în baza verificărilor contabile, s-a stabilit că reclamanta nu a încasat serviciile contabile de la beneficiar. De asemenea, expertul contabil, a verificat suma înscrisă în „contul nr.332” (lucrări și servicii în curs de execuție), stabilind că valorile de deviz cumulat întocmite de antreprenor la data de 31.12.2004, sunt în sumă de lei, iar la data de06.20095, sunt în sumă de 14..... lei. Față de aceste evidențe, a putut determina ponderea bunurilor mobile încorporate în construcție.

Prin urmare, ponderea bunurilor, nu a fost determinată în mod aleatoriu, ci pe bază de verificări și calcule. Această pondere, se regăsește în dispozițiile legale la care instanța de fond face trimitere, respectiv art.16(1), cap.VI din Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin HG nr.44/2004, potrivit căroră „Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot să opteze pentru plata TVA de la care ia naștere factorul generator al taxei, dată livrării pentru lucrări imobiliare, dacă „valoarea bunurilor încorporate în lucrarea imobiliară depășește 50% din prețul negociat între antreprenor și beneficiar”.

Instanța a verificat că au fost respectate dispozițiile legale, sarcina expertului nefiind aceea de a cunoaște și a interpreta legile.

Este adevărat, că prețul lucrărilor nu a fost stabilit, însă au fost stabilite condițiile de determinare, adică la prețul de deviz, în funcție de prețul materialelor și a manoperei pentru fiecare fază de execuție și pe baza documentelor, stabilite de către antreprenor.

Modalitatea de determinare a valorii totale a bunului, nu se putea stabili decât estimativ, în faza realizării controlului; numai la finalizarea lucrării, se putea determina costul real al lucrării, în funcție de acte.

Textul de lege amintit, reglementează posibilitatea antreprenorului de a opta pentru plata TVA la data livrării pentru lucrări imobiliare, dacă sunt îndeplinite cele două condiții (ponderea bunurilor încorporate să depășească cota procentuală de 50% și să existe obligația antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor în lucrarea respectivă). Reclamanta a făcut dovada îndeplinirii acestor condiții.

Textul de lege, nu impune o dată până la care antreprenorul poate să comunice opțiunea, sunt impuse doar interdicții de facturare a TVA, înainte de data livrării lucrărilor (alin. 2 și 3 din Normele metodologice amintite).

Intimata nu a încălcat nici dispozițiile art. 155 alin.4,5 și 6 și art.134 din Codul fiscal, întrucât pentru aceasta exigibilitatea TVA, va

terveni la data emiterii facturilor care poate coincide chiar cu livrarea
 unurilor, respectiv data acceptării de către beneficiar a situațiilor de lucrări.

Față de cele menționate, în temeiul art.312 alin.1 și 2 Cod pr.civilă,
 va respinge recursul ca nefondat.

Văzând și dispozițiile art.274 Cod pr.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
 ÎN NUMELE ELGII
 DE CIDE**

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA
 GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**,
 sediul în Rm.Vâlcea, str. General magheru, nr.17, împotriva sentinței nr.
 CAF din aprilie 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția
 comercială și contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. /2006,
 timat reclamant fiind SC **SA** srl - Rm.Vâlcea,
 județul Vâlcea.

Obligă pe pârâtă să plătească reclamantei suma de 800 lei
 de plată de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 22 iunie 2007, la Curtea de
 Apel Pitești - secția comercială și de contencios administrativ.

G.C.

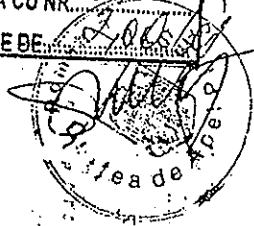
G.A.

E.D.U.

Grefier,

d. G.A.
 /2 ex.
 06.2007
 fond.A.Gheorghe

PREZENTA FIIND CONFORMĂ CU ORIGINALUL
 SE ATESTĂ DE CĂTRE NOI.
 SE ANULEAZĂ CHIȚANȚA CU NR. 12877
 DIN 30.06.07 ÎN VALOARE DE 800 LEI

0.15